

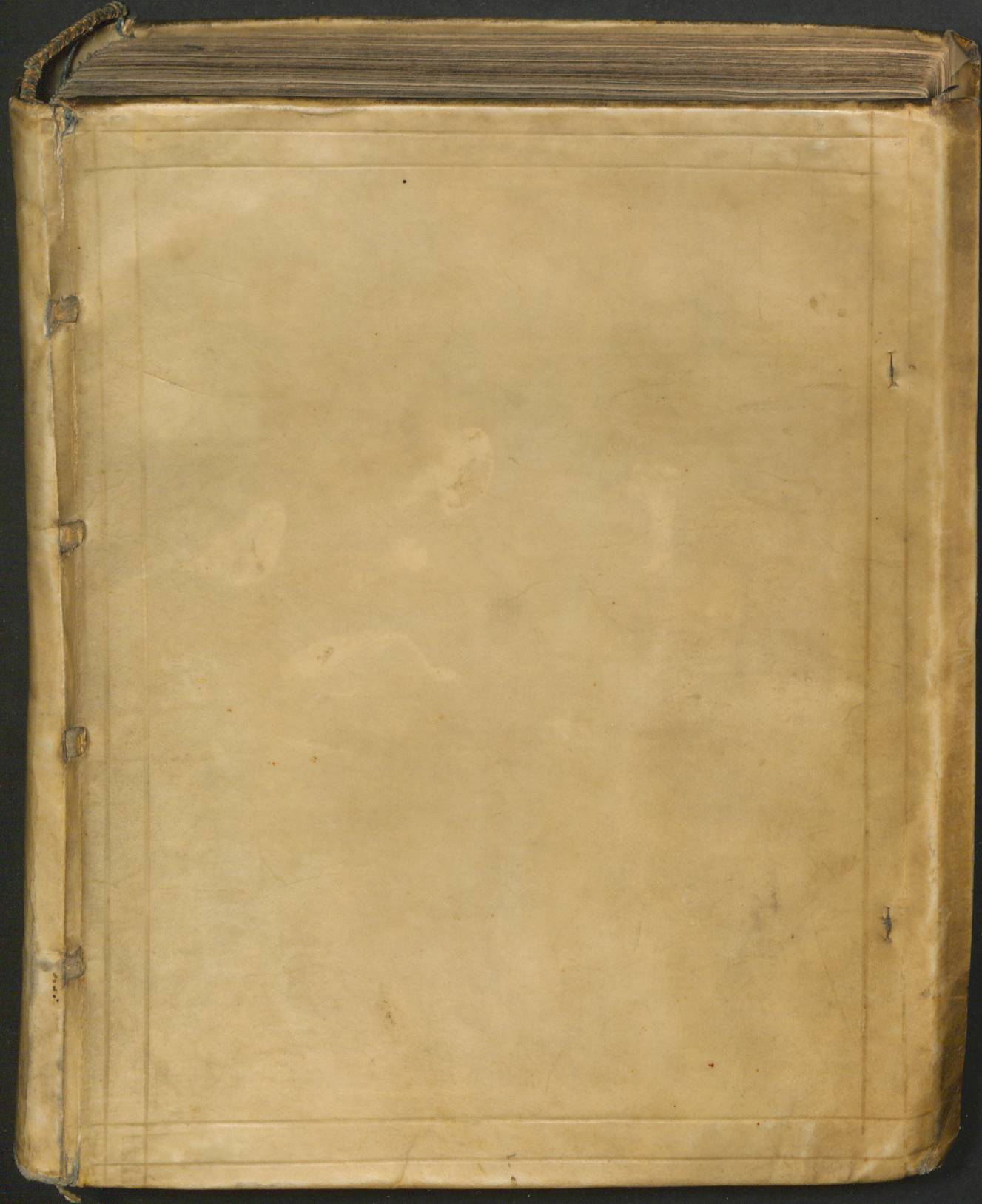
**NUPTIIS || EXCELLENTIS POETAE || M. MARTINI || BRASCHII LOGI=||CES IN
INCLITA ACADE-||mia Rostoch. Professoris,|| Et || DOROTHEAE BADEN ||
Virginis ornatißimae:|| CARMINA COLLEGARUM || & Amicorum.||**

Rostock: Reusner, Christoph aus Neustadt, 1597

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1740913094>

Druck Freier Zugang

100

2806

~~A. Dd. 6~~

~~Heber V-5344~~

~~with 4 more //~~

69-2065 1-30

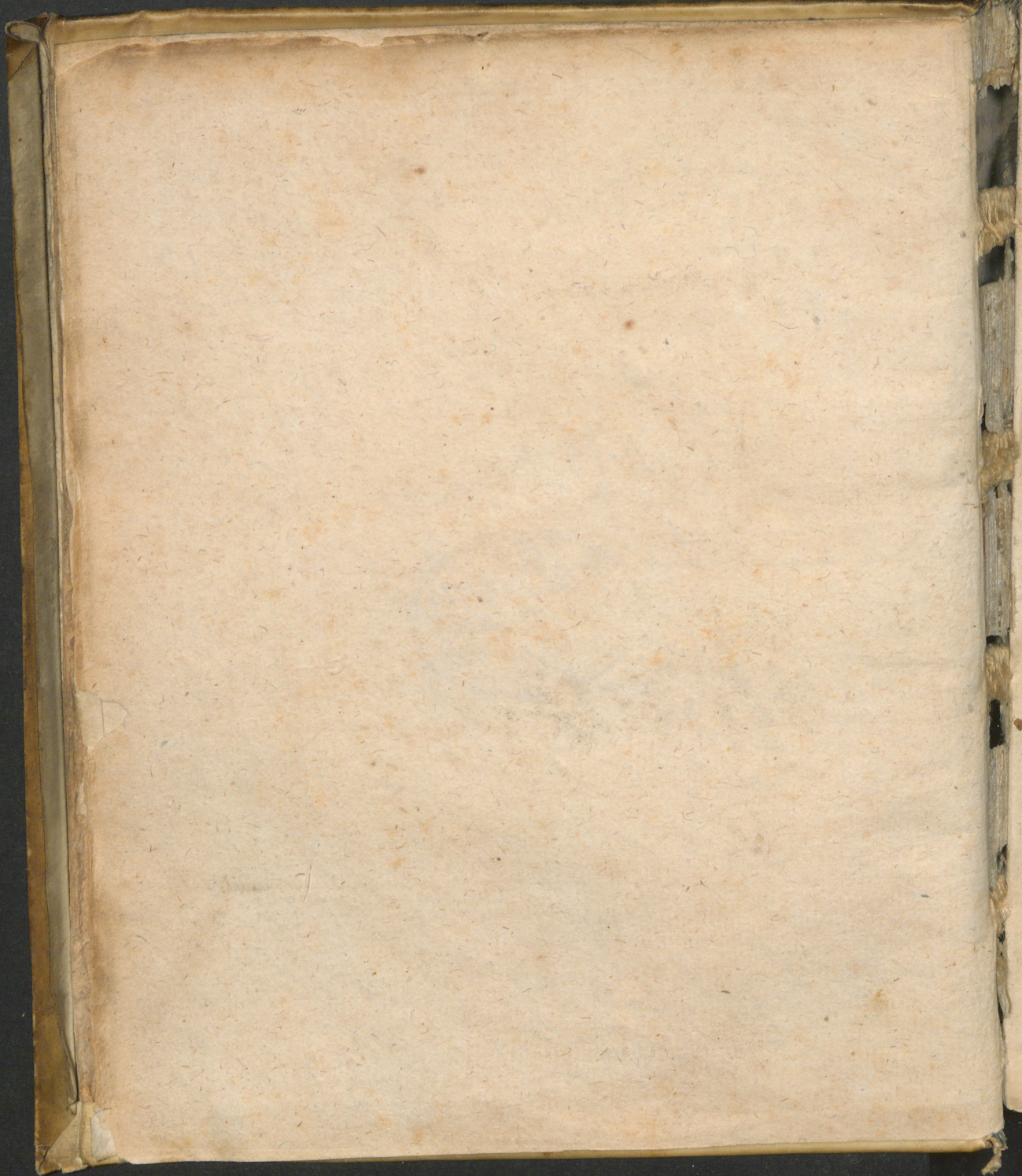
<nos>

Physiologie des Menschen

- 4 -

13.
00

NUPTIIS

EXCELLENTIS POETÆ

M. MARTINI
BRASCHII LOGI-
CES IN INCLITA ACADE-
mia Rostoch. Professoris,

Et

DOROTHEÆ BADEN
Virginis ornatissima:

CARMINA COLLEGARUM
& Amicorum.

Rostochij excudebat Christo-

phorus Reifnerus. 1597.

SI voce rectè Romanus, suâ
marisq; feminâq; copulam,
à matre dicit matrimonium;
Viri quod vxor fit de semine
mater, maritum & nuptia vinula

pulchrâ parentem quod prole efficit:

Optate dulcium sodalium

BRASCHI, quis improbet, viraginem

si sempiterno jungas vinculo,

eamq; matrem, hoc est, concediti

Velis manere custodem tui,

paterq; particeps ve dicier

ejus, quod, ambobus volentibus,

confusio rerum communium,

commune lecti pignus fecerit?

Martinus Nigrinus I. U. D.

II.

DVM tibi Dorotheam divino munere jungis,
Nostri, Braschiade, gloria docta chori:
Dorotheam, facies cui flavo crine decora est,
Ceu candens auri pondere fulget Ebur.
Perq; genas color ingenuus cui purpurat albas,
Rubra velut, puro quæ rosa lacte natat.
Dum tibi Dorotheam divino munere jungis,
Nostri, B R A Schiade, gloria docta chori:
Apprecor, ut fausto vestri jungantur amores
Oscine, Tobiade, quo Sara juncta fuit.

Iohannes Simonius Decanus
Collegij Philosophici.

Quana

III.

Quam tibi sancta Trias, Collega^s amice, Maritam
 DOROTHEAM jungit, nomen & omen habet.
 Unde ubi evenient hac MVNERE VOTA IEHOVÆ
 Prospera (ut ex animo comprecor hisce metris.)
 Nulla tui prorsus conturbet noxa suavis,
 Vincula Coniugij, mors nisi sola semel:
 Quam procul à vestris tadis oro arceat IAS,
 Concedat vobis Nestoreosq; dies.
 Pignora detq; ihori pia, casta, modesta iugalis,
 Se quibus exhilaret letus uterq; parens.
 Plurima grata Deo faciant qua, & commoda vita
 Hujus promoveant in statione sua.
 Hicq; DEO celos plantent, ac altero in aeo
 Vobiscum teneant Regna beata poli.

Marcus Hassæus Professor He-
 braeæ linguæ.

IIII.

ΒΡΑΣΧΙΕ ὄσι βίθ Βραχίε δυτθ ἐνί χθονί, μεσοῦ
 ἀργαλειοῦ πόνου, λευγαλέε τὲ κόπη:
 σύμμαχον ὄν ποικίσε βίεθ γέννημα βροτοσί,
 ὅτ, τι φύσιν κοινήν, ἢ ἢ τ' ἄλλ' αἰχφ,
 τέκνα τρέφῃ, γλυκίπικρά φέρῃ τε θ' ἀνδρὶ ἀρήγῃ,
 ἢ δὲ δίδωσι χάρι' πάντοτ' ὀφελομνήν.
 ταῦτα σὺ φραζόμενθ μετέπειτ' ἔργωτε λόγω τε
 νυμθίε, γηθοσύνωε εἴργε τήν γαμετήν.
 εἴργε τήν γαμετήν, τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄριστον;
 νῦν βόνθ ἀμνηθ, καὶ βραχίε ὄσι βίθ.

Johannes Posselius, Græcæ linguæ
 Professor.

A 2

Messis

V.

MEsis perennis Laurus Opimia
 Multos, & eòsdem nobilitant opes,
 Et patrimonium: beatus
 Quem decorat sua promerentem
 Virtus, & alis fama perennibus:
 Non iurpis auræ prostitulum, neq;
 Vulgò datum, non fastuosum
 Ambitione mala. sed usq;
 Sincerum, aperta frontis, & integrum,
 Mensus suo se qui modulo, ac pede,
 Sentire novit de seipso,
 Quantum operæ est, aliisq; dextra.
 Qualis secundo consequitur DEO
 Laurus coronam B R A Schius innuba
 Et suave Nepenthes malorum
 DORothen juvenem puellam.
 Vivat benigni nuncia C Æ S A R I S
 Vivat perenni Laurea seculo,
 Et floreat capite alma digno
 Perpetuas paritura laudes

Sal. Frencelius à Fridenthal
 P. Cæsarius & Professor
 Iuliæ.

VI.

BRASCHI, flos hominum, corona Vatun
 Idem philosopha medulla suade,
 Nunc vellem mihi, si liceret, unum
 Vnum ex omnibus impetrare votum.
 Scin' tu, quale? FREDERVS esse vellem,
 Vellem BRASCHIVS esse, sed poëta
 Non sponsi officio: deinde vellem,

Non

Et SIMONIVS esse; tres Poëte,
Tres docti, ac hilari, ac pii Poëta,
Tres in unâ Academiâ Poëta.

B R A S C H I, hæc optio nõnne luculenta est?
Fortè & ambitiosa? sed profectò
Isthâc ambitione dignus & tu
Et quæ dimidium tui puella est:
Immodò dignus ego atq; tu seorsim,
Qui nos inter amamus, atq; Musæ
Et vatum socio calemus igni.

Quàm multis elegis & expoliis,
Quàm multis simul & bonis phaleucis,
Et quàm magnificis item Hexametris
Ornarem teneros amoris igneis,
Quæis vos uritis intus, intus uri
Quæis vobis volupe est, & ustulari
Vita continuos avertis annos!

Nunc tantum (quod & absque convocato
Vatum subsidio expedire possum)
Vos & vivere, vosq; copioso
Fetu crescere; vosq; luculentis
Abundare bonis, deiq; Christi
Et votis hominum placere, votis
Sanctè posco meis. Fac d, gemellis
Quæ voti rata sint, Iehova, N U P T I S!

Vittebergæ faciebam

Frid. Taubmanus, Francus
P. C. & Poeseos Professor.

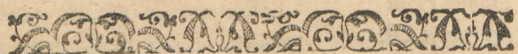
VII.

V T gratus essem pro tua de liceris
Oratione, proq; missis versibus,
Remitto dodecadas, humillimo stylo

A 3

Factas,

Factas, ut has sex consulas boni, rogans,
Vi nuptiis lux clara fulgeat, precans.
BRASCHI, mihi qui ignotus es, vult tuos
Sed versibus notus, salutis plurimum
Tibi, atq; dilectissime dico. Vale.

ODE EPITHALAMIOS.

DODECAS PRIMA.

Gentis hirundinea^s infans
Garrulitas homini, cui
Mentis est paululum, insuavis
Accidit, injiciens
Certè dolorem, aut excitans
Ridiculum vehemens,
Mirabilibus nimie sententiis,
Atq; verbis picta, sepe magis ficta,
Carmina quando canit
Vniusmodi, non Musice,
Heroico, & docto viro,
Viliq; servo.

DODECAS SECVNDA.

Garrula, ficta abolerentur;
Vera manèntine perennes
Et probrosa, & fraudulenta
Inclutus haut celebrat
Vnquam Camenarum chorus,
Integra semper amans,
Ornans celeberrima, laudans optima.
Longiusne ibo? ò utinam resonantem
Nunc manibus citharam
Prædam, canam paucis utis

Deside-

Desideratas nuptias
Dii Poëtae !

D O D E C A S T E R T I A

Egregiusne Poëta
Magnanimùm populorum
Gloriosi præco facti ?
Plurima nox tegetet
Hic ni esset, ignorantia
Perpetuis tenebris,
At posteritas ni hil omnium nosceret.
Hicce res gestas jacit in loca multa.
Sol veluti radios
Lux ipse rerum: versibus
Vivuntne præstantes viri,
Heroidesq; ?

D O D E C A S Q V A R T A

Plurima quid referam? inter
Egregiusne Poëtas
Perbene quem poluit
Natura, cui nate Jovis,
Ac clarus puero
Non displicere: quid? arrisere cul.
Quem suo cum fratre novem studiosè,
Atq; fide ex puero
Parvo in juventutis vigo-
Rem, ipsa ex juventute in virum
Duxere clarum.

D O D E C A S Q V I N T A

Pernimium sienti
Quàm satis ambrosia unda
Huic propinavere sacro ex
Fonte! quis invidet?
Nunc altera bis Musis novem

Ann-

Annuneriata nova,
Quam, BRASCHIADE, Venus arriuens tibi
Ducet in lectum, validè tibi gratam.
Hancce novem decimam
Non invident, qua te jubent
Nymphen modestam, candidam,
Pulgramq; amare.

D O D E C A S S E X T A.

D O R O T H E E N amet ille,
B R A S C H I A D E N amet illa
Mutuo: nil turbet ambo.
Cordi premi careat
Luctus, acerbi jurgii
Ufq; torus careat,
Tatri careat aloës, absinthii
Et torus tatri careat: Furia absinti,
Mentem, animumq; ciens
Aia absit; oratus, bona
Dans cuncta cunctis, absit: hoc
M A N C I N V S optat.

Georgius Mancinus Rector
Scholæ Butzoviensis.

VIII.

C A T V L L V S alta maxima gloria
Vrbis Veronæ, & laus Heliconic
Cohortis ingens, ut sua olim
Delicias adamans puellæ
Cantat venusto carmine passerem
Tenellulam, blandumq; , tenellulæ
Blandiq; amicæ L E S B I I L L Æ,
Ore ferens niveos lepores:

Si nunc

Sic nunc Poëtarum, redimita sunt
 Quorum virenti Daphnide tempora,
 Decus per amplum BRASCHIVS, tuum
 Gloria castalis catervæ,
 Dum melculille virginis intimis
 Ingenti amore exastuat osibus:
 Et hanc sui numquam quiescit
 Delicias animi vocare.
 Sponso cui nuper nova serula
 Ex candidis & purpureis rosis,
 Quæ mitteret donò puella,
 Officiosa VENVS parabat,
 Dicens: Re fert illud niveum; alterum
 Verò colorem puniceum refert:
 Et durat hic ut æviternum,
 Candidus ille color manetque:
 Sic jungat & sincerus Amor duo,
 Vinclo perenni, candida pectora;
 Erynnis haud obsit: jugalem
 Nulla procella fidemque solvat.
 Fallor? sit anne hac illa dies, duos
 Quæ jungit? Est certè. modò Cinxia,
 Et Hymen, & Manturna, nec novæ
 Viula, prospera signa præbent.
 Gaudete Cives; plaudite, plaudite:
 Gaudete Vates, quotquot Humus fovet,
 Curasque tristes, atq; acerbos
 Pellite pectoribus dolores.
 Hæc est dies, quâ jungitur optimum
 Chori puellaris decus optimo
 Viro, Poëta Laureato,
 DOREOTHEA suo marito.
 O laude lux dignissima maximâ!
 Honore lux dignissima maximò!
 Lux maximò digna ò triumphò!
 Digna dies niveo lapillò!

Quid

Quid queso contingit tibi dulcius,
 POETA, quam libare corallinis
     Sp. nse tue compressiora
     Savia suaviculae labellis?
 Jam si liceret dicere paullulum
 Mibi, quod acceptum foret, optimus
     Profecto divinator essem:
     Singula Cordis & expedirem,
 Poeta sed tu singula cum scias
 Amor puellarum sibi quid velit,
     Aut nupta nuper ducta, norunt
     Omnia gnauiter ut Poeta,
 Ego silebo: paucula virginis
 Tua auribus tantummodo suggeram,
     Vi constet illi sit maritus
     Qua ratione colendus. Ergo
 Tu Sponsa de prima vice Corculum
 Tuum, tuum Sponsum, ut decet, excipe,
     Illam tui vultus pudici
     Pupulam, & optimum amoris ignem.
 Deinde collo subijce brachia,
 Morsu laceffens ora tenellulo
     Mille oscula illi fige, mille
     Altera junge, pudor nec obstat.
 Nec semper udum basium dabis,
 Nec mixta blandis sibi risibus;
     Nec semper in viri recumbe
     Implicitum, VENERILLA, collum:
 Mensura rebus sit sua dulcibus.
 Si forsitan vir mentem animi acrius
     Doloribus mordet, vel angit,
     Vel gravis ira subit maritum:
 Sana doloreis: reddeque mitius
 Iram, atq; gestu te insinuato, tum
     Inserpe collo, MIVIR, addens,
 Quid maceras animum dolore?

MI

MI VIR, ames quin me, ME A LVX, MEVM
NECTAR, MEVM SOLATIOLVN, MEVM

Decus; precor, dilecte P A S S E R,

Tristitia maculas reléga.

Talis tuo Sponso medicina sis:

Talis tibi Sponsus medicina sit:

Hunc passerem dum tu vocabis

Vinula ei esto columbulilla.

Mox te tenebit vir gremio suo,

Amabit & te plus oculis suis;

Curas ferendas Æolo dans,

Ludet amabili amore tecum:

Et te sui solatiolum unicum

Dicet doloris, teque animi unicum

Levamen, & cura medelam

Dixerit omnibus in diebus.

Gaude ergo tali virgine, & utere,

POET A, florenti decore; & puta

Nil suavius, mortem subire

Quàm mediò vel amoris astu.

Ego ipse, vite quod superest mea,

Suspiciosus plenus armoribus

Degam: Senex Venas calebo

PHYLLIDIS igne venustulilla.

Sed vota restant, que thalamo tuo

Debentur: Ergo S P O N S E peroptime

Diutiùs te non morabor;

Talia vota dabo, precibusque:

Cingat thorum Concordia: copulet

Vos arcus ignis, prestò ut Eròs, Eris

Absit procul: circa jugalem

Agmina sint thalamum Angelorum.

Vestrà sit & presens PIETAS domò:

Vigil cohors S P E S, cumq; FIDE SALUS.

Sit; si mali quiddam invenitur,

Vt thalamum fugiat jugalem.

Et inter

Et inter hac fortes Calydonia
Obite munus, BRASCHIOLVS puer
Vt ad pedes vestros oberret
Ter tria cornua post Selenes.

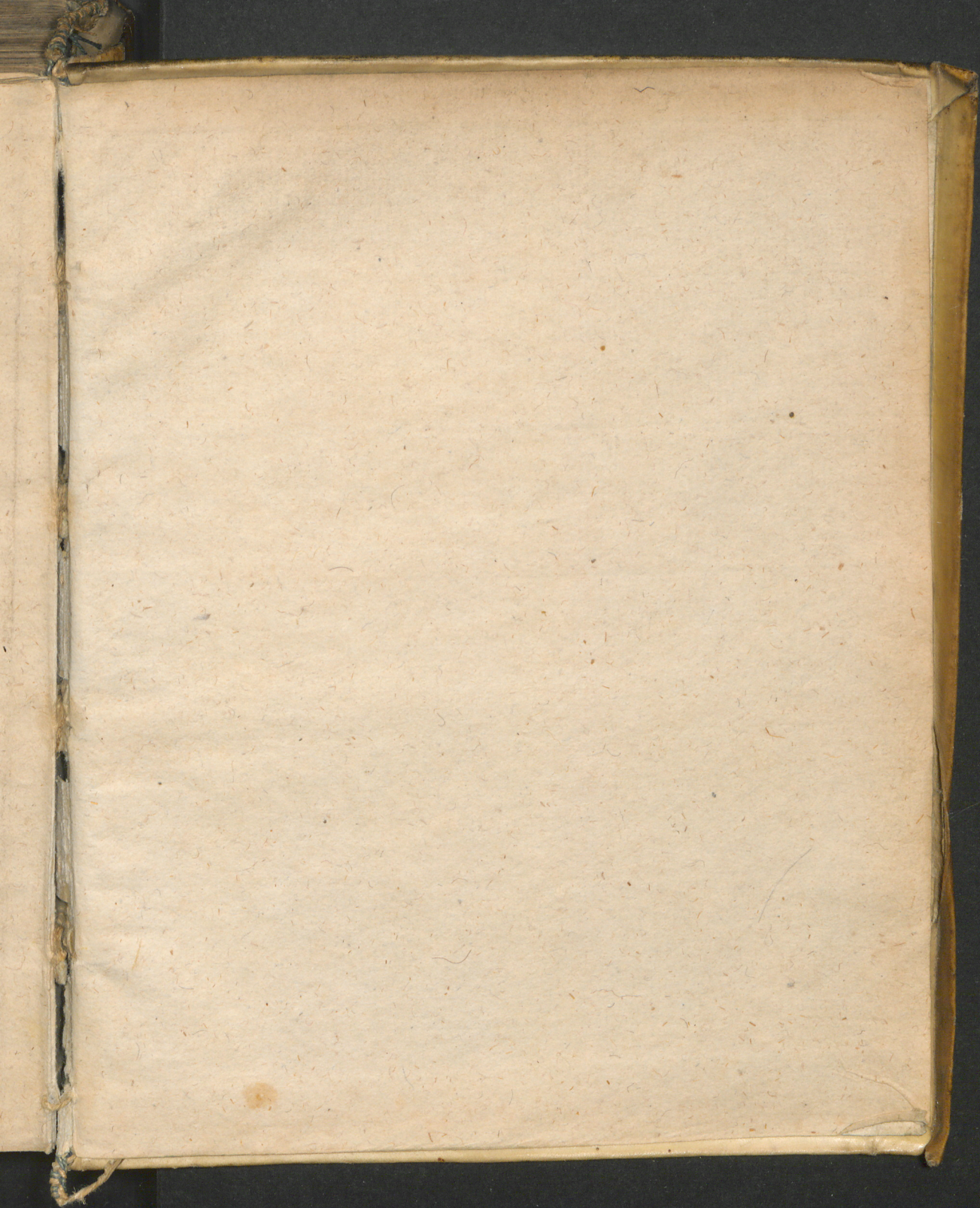
M. Christoph. Berchar
Pharodinus.

IX

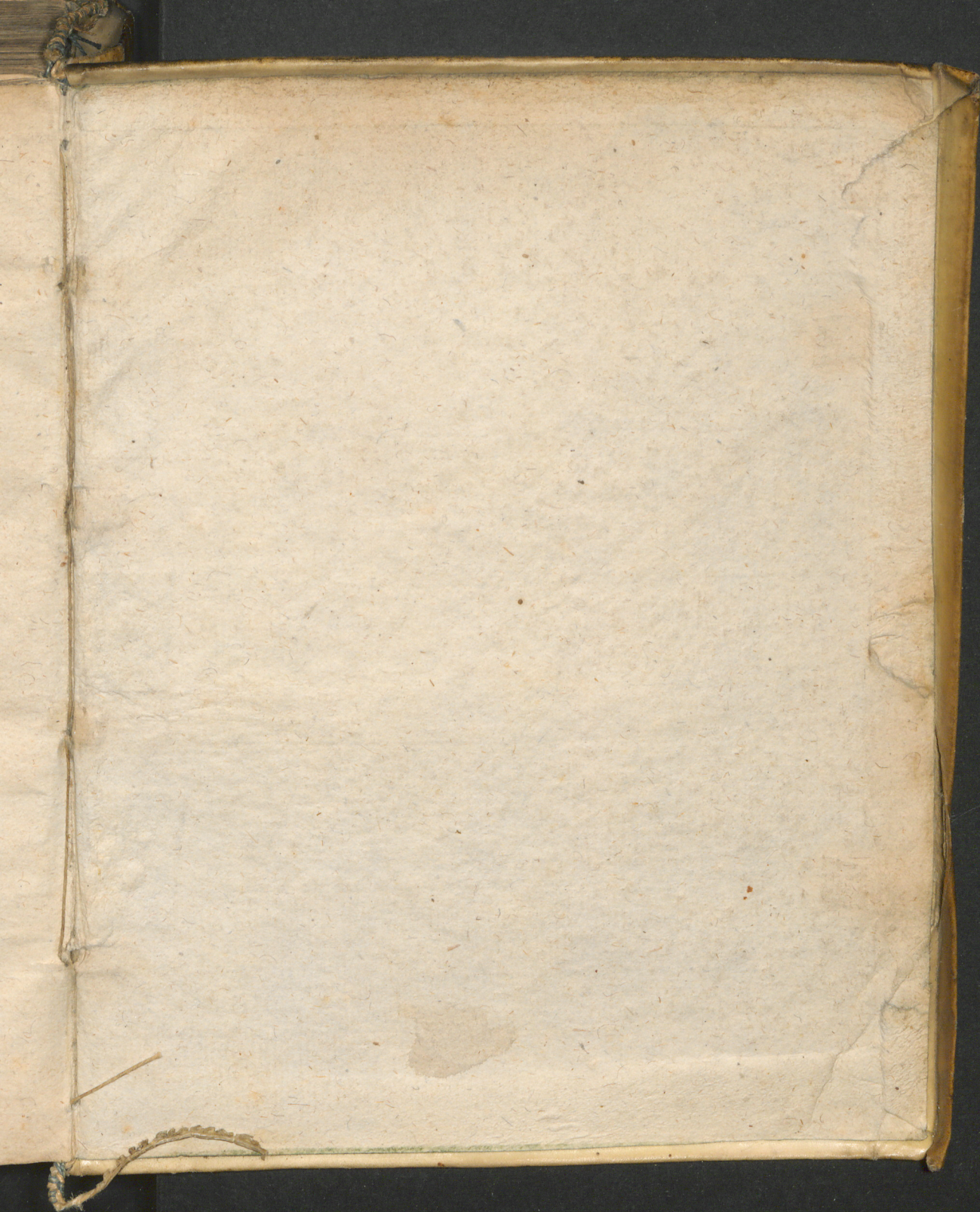
Quod saepe summum Candide vir pijs
Votis Monarcham poscere pectoris,
Tandem beabit te serena
In thalamum venit ecce Nympha.
Talem pueſſam gratulor intimo
Ex corde. vobis corpore duplici
Mens una sit, donec senectus
Sera vocet sub amena templa
Ambos ab orbis perpetuo malo.
Rerum parens dei munifica manu
Largas opes: multâ penates
Prole beet recreante caras.

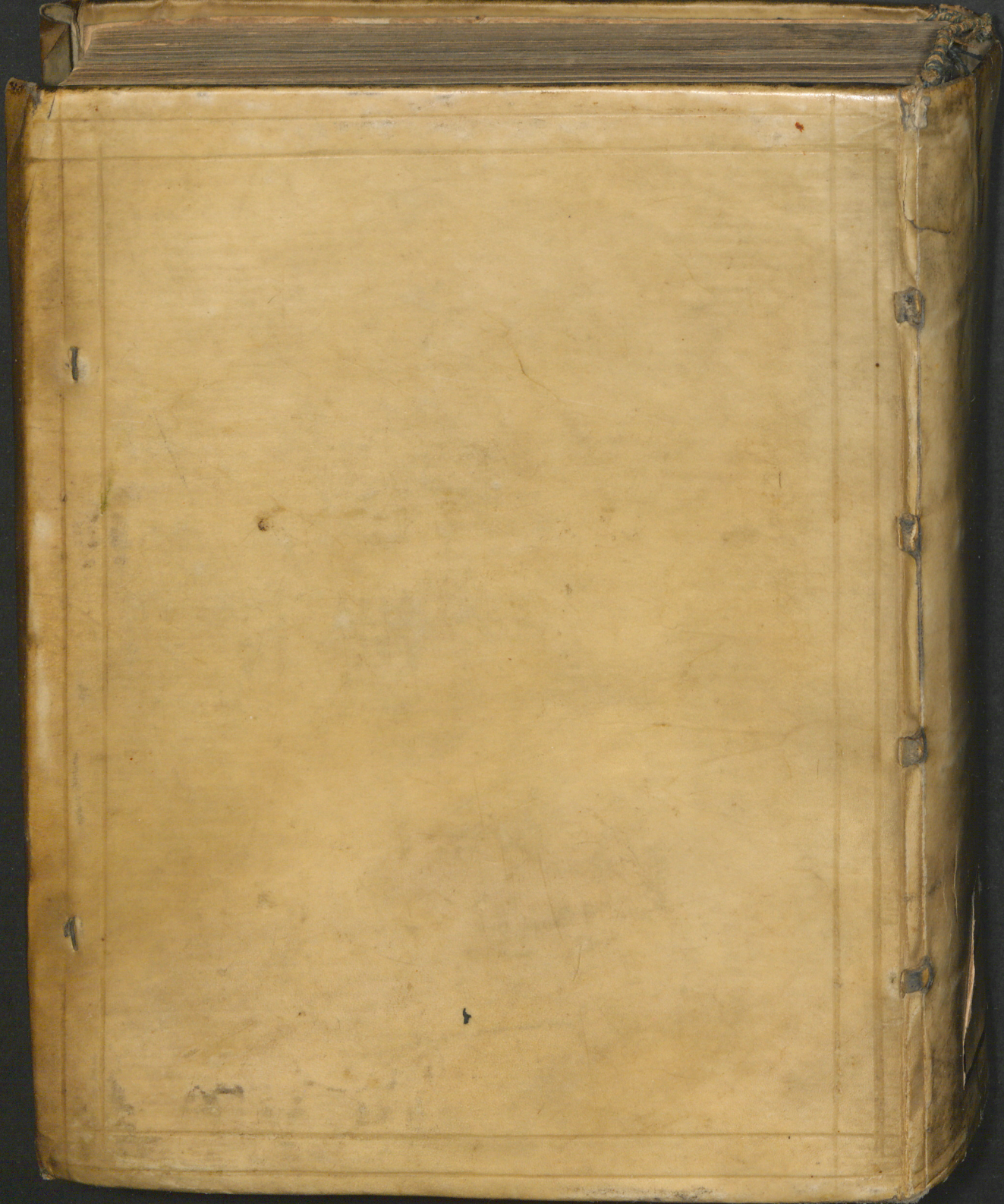
Balthasar Wunnius
Malchinensis.

In squallor
 Lug
 Ante alios
 Ex t
 Precipue
 O cæt
 Namq lic
 Contr
 Iam tamen
 Assia
 Crediderim
 Adspi
 Nati, qui,
 Nom
 Sed quog c
 Cunct
 Non pote er
 Natu
 Abstineat,
 Tanqu
 Quid referat
 Qui P
 Atq, mihi h
 Visus es
 Attamen ha
 Heu qu

bro se quisq, peremptum
 ata! perciti amaritie:
 par, VLRICE, Sororum
 os mentis inopsq, obitu;
 bæbi mysta Caseli,
 unice Palladii.
 septum noxia pectus
 utriusq, siet:
 pressum nube doloris,
 fleu habuisse genas
 altim cum flebile corpus
 am feretro impositum,
 d te Patrio donarat
 trã tibi carus erat:
 lli in vultum serpere tabes,
 eneno inficere occiperet.
 t, matris, ut, insita quisquis
 semina, cordolio
 os cadere immaturã,
 lilia falce, videt.
 e sient hæc funera cunctis,
 ut nomina & Anisim?
 amq, ut tibi tempore nullo
 VLRICE, mihi fueris:
 ad luctu servire, Parentis
 ui cum mihi prælegeret

Scripta

